№ 198 (530) Rok III. Warszawa, 4 września 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 300 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 400 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 750 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 1000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 900 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 40 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 198-go.

Od Redakcji.

Redakcja „Dziennika Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę" zawiadamia Instytucje Państwowe, że przyjmuje do opublikowania wszelkie komunikaty, które dotyczą mieszkańców Warszawy.

Redakcja czynna od godziny 8-ej zrana do 3-ej po południu. Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Senatorska 12 (pałac Blanka) lewa oficyna, I-sze piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon №417-03.

Od Administracji.

Administracja „Dziennika Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę" zawiadamia, że przyjmuje wszelkie ogłoszenia ustaw spółek akcyjnych, banków, przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, sprawozdania, bilanse, licytacje, poszukiwania, zawiadomienia o zaginionych dokumentach i inne.

Biuro Administracji czynne od godziny 10-ej do 2-ej po południu.

Ukazał się w druku №71 Dziennika Ustaw" Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 sierpnia 1922 roku, zawierający treść następującą:

1) Ustawa z dnia 12 maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji umowy polsko-francuskiej, dotyczącej ustroju przemysłu naftowego, podpisanej w Paryżu dnia 6-go lutego 1922 r, 2) Ustawa z dnia 12 maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji bilateralnej polsko-francuskiej, podpisanej w Paryżu dnia 6 lutego 1922 roku, 3) Ustawa z dnia 5 lipca 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji zarządzeń o sądach, ustanowionych przez Rządzącą i Plebiscytową Komisję Międzysojuszniczą Górnego Śląska, powziętych dnia 15 czerwca 1922 roku w związku z przekazaniem przez tę Komisję terytorjów, przyznanych polsce i Niemcom w myśl traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r., 4) Ustawa z dnia 28 lipca 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji handlowej, zawartej między Polską i Rumunją, a podpisanej w Bukareszcie dnia 1 lipca 1921 r., jakoteż umowy między zarządami poczt, telegrafów i telefonów Polski i Rumunji, dotyczącej wzajemnej wymiany korespondencji telegraficznej, telefonicznej i paczek pocztowych między Polską i Rumunją, podpisanej tego samego dnia w Bukareszcie, 5) Ustawa z dnia 28-go lipca 1922 r. o ratyfikacji układu, podpisanego w Poznaniu dnia 29 kwietnia 1922 r. pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w sprawie ułatwień, dotyczących ruchu granicznego, wraz z protokułem końcowym, 6) Ustawa z dnia 28 lipca 1922 r., w przedmiocie ratyfikacji konwencji handlowej między Polską a Szwajcarją, podpisanej dnia 26 czerwca 1922 r. w Warszawie, 7) Ustawa z dnia 28 go lipca 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji polsko - włoskiej konwencji handlowej, podpisanej w Genui d. 12 maja 1922 r., 8) Ustawa z dnia 4 sierpnia 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji o wolności tranzytu, podpisanej w Barcelonie dnia 20 kwietnia 1921 r., 9) Ustawa z dnia 4 sierpnia 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji w sprawie urządzenia dróg żeglowych o znaczeniu międzynarodowem, podpisanej w Barcelonie dnia 20 kwietnia 1921 roku, 10) Ustawa z dnia 4 sierpnia 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji układu polsko-niemieckiego o państwowej własności górniczej i hutniczej w polskiej części Górnego Śląska, podpisanego w Opolu dnia 15 czerwca 1922 r., 11) Ustawa z dnia 4 sierpnia 1922 r. o ratyfikacji układu polsko niemieckiego w przedmiocie kopalń górnośląskich, podpisanego w Opolu d. 22 czerwca 1922 r., 12) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie prawa karnego i przepisów o drukach w Ziemi Wileńskiej, 13) Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1922 r. w przedmiocie mianowania oraz wynagrodzenia sędziów komisoryjnych i podprokuratorów komisoryjnych przy sądach okręgowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, 14) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8 sierpnia 1922 r. o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych, 15) Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 10 sierpnia 1922 r. w sprawie osobnych ulg celnych dla górnośląskiej części Województwa Śląskiego, 16) Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 sierpnia 1922 r. o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, oraz o ściągnięciu dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tychże wyrobów.

USTAWA

z dnia 28 lipca 1922 r.

Ordynacja wyborcza do Sejmu.

ROZDZIAŁ I.

Prawo wybierania.

Art. 1.

Prawo wybierania posłów do Sejmu ma, wyjąwszy wojskowych w służbie czynnnej, każdy obywatel Rzeczypospolitej Polskiej bez różnicy płci, który w dniu ogłoszenia wyborów w Dzienniku Ustaw ma ukończonych 21 lat wieku i w myśl postanowień niniejszej ustawy prawa tego nie jest pozbawiony.

Art. 2.

1. Każdy wyborca ma prawo wybierania tylko w tym okręgu wyborczym, w którym zamieszkuje przynajmniej od przedednia ogłoszenia wyborów w Dzienniku Ustaw.

2. Głosować wolno tylko osobiście.

3. Każdy wyborca ma prawo oddania jednego głosu w jednym tylko obwodzie głosowania, w którym zgodnie z przepisami art. 33 ustawy niniejszej zostanie wpisany do spisu wyborców.

Art. 3.

Prawo wybierania nie przysługuje

1) pozbawionym całkowicie lub częściowo własnowolności, tudzież upadłym dłużnikom—w czasie trwania tego stanu:

2) pozbawionym z mocy orzeczenia sądowego władzy ojcowskiej, względnie rodzicielskiej — w czasie trwania tego stanu;

3) prawomocnie skazanym wyrokiem sądowym, jeśli zarazem orzeczono oddanie, względnie dopuszczalność oddania pod dozór policyjny lub do domu pracy — na czas trwania dozoru lub pobytu w domu pracy—w każdym razie przez lat 3 po prawomocności wyroku, o ile w myśl innych przepisów pozbawienie praw wyborczych nie rozciąga się na czas dłuższy.

4) nadto w b. dzielnicy rosyjskiej prawomocnie skazanym;

a) za zbrodnie tudzież na kary, z któremi łączy się pozbawienie lub ograniczenie praw (art. 25—30 K. K.), tudzież pozbawionym praw w myśl kodeksu kar głównych i poprawczych;

b) za przestępstwa, wymienione w art. 79 cz. 2, 149, 158 — 160, 168 cz. 2 ust. 2, 212, cz. 2, 274 — 276, 277 cz. 2, 279, 280 cz. 2, 283, 351, 352, 420 ust. 2, 427 — 429, 430 cz. 1, 431, 432, 433 cz. 2, 434, 435 cz. 2, 438—441, 442 cz. 3, 443 cz. 3, 445, 446, 466, 500 cz. 1 ust. 2, 502 cz. 2, 505 cz. 1, 515—521, 524—527, 529, 574 oz. 1 i 2, 575 — 578, 580, 599, 600, 601, 602, 607 — 619, 620 cz. 3, 657, 658, 665, 673 cz. 2, 674 Kodeksu Karnego z r. 1903 bez względu na wymiar orzeczonej kary;

c) za przestępstwa, wymienione w art. 284 cz. 2, 285 cz. 2, 289 K. K. z r. 1903, jeżeli orzeczono, jako karę główną, conajmniej karę pozbawienia wolności;

d) za przestępstwa, wymienione w art. 551, 552 cz. 1, 2 i 3 i 556—559 K. K z r. 1903, jeżeli orzeczono, jako karę główną, przynajmniej karę trzymiesięcznego więzienia;

e) za przestępstwa, przewidziane w części XXXII, XXXIII i XXXVI K. K. z r. 1903, jeśli ustawa przewiduje karę więzienia lub karę surowszą;

f) za przestępstwa, przewidziane w części IV i XXXVII K. K. z r. 1903, jeżeli ustawa przewiduje karę więzienia, zastępującego dom poprawy;

g) za przestępstwa, przewidziane w ustawie z dnia 20 lute-

go 1920 r. w przedmiocie kar za pogwałcenie przepisów, dotyczących powszechnego obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 20 poz. 104), jeśli wymierzono karę więzienia;

h) za występki, przewidziane w dekrecie z dnia 8-go stycznia 1919 r. o postanowieniach karnych za przeciwdziałanie wyborom do Sejmu i wykonywaniu obowiązków poselskich (Dz. P. P. P. № 5 poz. 96), jeśli wymierzono karę pozbawienia wolności;

i) za przestępstwa, polegające na lichwiarskim wyzysku: pozbawienie prawa wybierania rozciąga się na czas trwania skutków, przewidzianych w art. 25—30 K. K., a zresztą ustaje z upływem lat 3 po odbyciu kary, o ile przepis szczególny nie zawiera innego postanowienia;

5) w b. dzielnicy austrjacko-węgierskiej prawomocnie skazanym:

a) za zbrodnie, przewidziane w aust. ustawie karnej, tudzież za przekroczenia kradzieży, sprzeniewierzenia i uczestsictwa w tychże, oszustwa i kuplerstwa (§§ 460, 461, 463, 464 512 Ust Karn.);

b) za przestępstwa, przewidziane w § 1 ustawy z dnia 28 maja 1881 r. o środkach zaradczych przeciw nierzetelnemu postępowaniu w czynnościach kredytowych (Dz. P. P. № 47), względnie w §§ 2, 3 i 4 ces. roz. z dnia 12-go października 1914 r. (Dz. P. P. № 275);

c) za przestępstwa, przewidziane w § 1 ustawy z dnia 25 maja 1883 r. o przepisach karnych przeciwko udaremnieniu egzekucji (Dz. P. P. № 78);

d) za przekroczenia, przewidziane w § 1, 2, 3, 4 i 5 ustawy z dnia 24 maja 1885 r., zawierającej postanowienia karne o dopuszczalności osadzenia w domach pracy przymusowej lub zakładach poprawczych (Dz. P. P. № 89);

e) za przekroczenia, przewidziane w § 1 ustawy z dnia 19-go lipca 1877 r., zawierającej przepisy, mające na celu położenie tamy opilstwu (Dz. P. P. № 67) i w §§ 523 i 524 Ust. Karn., jeśli orzeczono karę aresztu;

f) za przestępstwa, przewidziane w §§ 66—69 ustawy z dnia 5 lipca 1912 r. w przedmiocie wprowadzenia nowej ustawy o sile zbrojnej (Dz. P. P. № 128), o ile przestępstwo popełniono przeciwko polskiej sile zbrojnej;

g) za przestępstwa, przewidziane w ustawie z dnia 2-go lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449), względnie poprzednio obowiązujących w tym przedmiocie przepisach, jeśli ze skazaniem łączą się te same skutki, co ze skazaniem za przekroczenie oszustwa;

h) za występki, przewidziane w ustawie z dnia 26-go stycznia 1907 r. w przedmiocie postanowień karnych, mających na celu ochronę wyborów (Dz. P. P. № 18), a to na czas, określony w § 14 tejże ustawy;

i) za przestępstwa, przewidziane w §§ 11, 18 i 19 ustawy z dn. 16 stycznia 1896 r. o kupczeniu żywnością i niektóremi przedmiotami użytkowemi (Dz. P. P. № 89, z r. 1897);

pozbawienie prawa wybierania, o ile skutków karno-sądowych skazania nie uchylono wcześniej, ustaje przy zbrodniach, wymienionych w § 6 ust. 1—10 ustawy z dnia 15 listopada 1867 r. (Dz. P. P. № 131), z chwilą odbycia kary, przy zbrodniach, za które orzeczono karę conajmniej pięcioletniego pozbawienia wolności—po dziesięciu latach po odbyciu kary, przy innych zbrodniach—po latach pięciu po odbyciu kary, zaś przy występkach i przekroczeniach — po upływie lat trzech po odbyciu kary;

(D. c. n.)

DZIAŁ POLICYJNY.

Sprawy o przestępstwach popełnianych przez nieletnich.

Sąd Pokoju dla nieletnich w Warszawie zawiadomił Komendę okręgową o następujących niedomaganiach w działalności Komisarjatów przy załatwianiu spraw związanych z przestępstwami popełnianemi przez nieletnich:

1. Niejednokrotnie Komisarjaty, dołączając do protokułu dowód wieku „skończonych lat 17", odsyłają sprawy do Sądu Pokoju dla nieletnich.

2. W przeciwieństwie, przy stwierdzeniu wieku 13—14 lat sprawa zostaje skierowana do Sądu Pokoju właściwego Okręgu skąd dopiero po niejakim czasie odsyłana jest do Sądu dla nieletnich.

3. Pomimo wydanego zarządzenia by aresztantów przyprowadzano do Sądu Pokoju dla nieletnich przed godziną 1 po poł. w ostatnich tygodniach były wypadki przyprowadzania aresztowanych w godzinach gdy kancelarja Sądu kończyła już swoje czynności

4. Odpisy wezwań doręczonych w terminie nie są nieraz zwracane przed terminem sprawy do Sądu co przy niestawiennictwie wezwanego powoduje konieczność odraczania sprawy, a tym samym przysparza roboty, zarówno Sądowi, jak i organom policji, które zmuszone są wezwania doręczać powtórnie.

5. Jedne Komisarjaty kierują sprawy o nielegalną sprzedaż papierosów przez nieletnich bezpośrednio do Sądu Pokoju dla nieletnich, inne do Urzędu Skarbowego, skąd dopiero po 2—3 miesiącach sprawy te wpływają do Sądu.

Zwracając na powyższe uwagę Kierownikom Komisarjatów polecam zarządzić aby wskazane niedokładności na przyszłość nie miały miejsca. Protokuły o nielegalną sprzedaż papierosów przez nieletnich należy dla szybkiego wymiaru sprawiedliwości kierować bezpośrednio do Sądu Pokoju dla nieletnich, a dowody w postaci zatrzymanych papierosów odsyłać wraz z odpisem protokułu do odnośnych Urzędów Skarbowych z zaznaczeniem numeru dowodu i faktu odesłania w protokule.

Pozostawianie koni bez dozoru.

Zdarza się często, że furmani rozwożący chleb, bułki, piwo i t. p., zatrzymując się przed sklepami, zajmują się znoszeniem przywiezionych towarów lub też załatwiają rozrachunki z właścicielami sklepów, pozostawiając konie nieraz w ciągu dłuższego czasu bez żadnego dozoru. Ponieważ powoduje to tamowanie ruchu ulicznego i łatwo, wskutek spłoszenia się konia przed przejeżdżającym tramwajem lub samochodem, może stać się przyczyną nieszczęśliwego wypadku, Kom. Pol. Państw. poleca Kierownikom Komisarjatów nakazać podwładnym organom aby w razie zauważenia furgonów z końmi pozostawionemi na ulicy bez dozoru sprowadzali takowe wraz z woźnicą do Komisarjatu, gdzie należy sporządzić odnośny protokuł celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności sądowej.

KRONIKA.

PASZPORTY DLA EMIGRANTÓW

Urząd emigracyjny podaje do wiadomości, że paszporty, wystawione reemigrantom, powracającym do Polski, przez północno- amerykańskie placówki konsularne Rzplitej Polskiej (t. zw. „paszporty białe") nie będą nadal służyły do podróży ponownej z Polski do Ameryki.

Na wypadek wyjazdu do Stanów Zjednoczonych reemigranci otrzymywać będą za pośrednictwem urzędu emigracyjnego zwykłe paszporty zagraniczne, konsulat amerykański zaś będzie wizował je na podstawie osobnych zaświadczeń urzędu emigracyjnego.

Rozporządzenie powyższe nabiera mocy z d. 1 października r. b.

Redaktor J. Plewiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30 tel. 69-90.